

Filma „Mana brīvība” RVPĢ 11. klases vērtējumā

Valodu jomas priekšmetu nedēļas „Kā runā kino un teātris?” mērķis: lietot valodu kā domāšanas, izziņas, saziņas un radošās izpausmes līdzekli, skaidri, saprotami, pareizi un atbilstoši saziņas situācijai paust savas domas, jūtas un uzskatus mutvārdos un rakstu formā, uztvert, saprast, analizēt un interpretēt informāciju, jēdzienus, faktus un idejas dažādu formātu un žanru tekstos, izmantot lasītprasmi sevis emocionālai un intelektuālai bagātināšanai, kā arī izprast latviešu valodas nozīmi Latvijas sabiedrībā un izglītības ieguvē.

Vidusskolēni noskatījās filmu „Mana brīvība” un tika aicināti izteikt savus vērojumus par kino valodu.

Lūk, skolēnu viedokļi:

Endija Lavrentjeva: Filmā „Mana brīvība” tika izmantoti dažādi izteiksmes līdzekļi, viens no tiem ir simboli, jo filmā bieži izmantoja brīvības simbolus, karogus un dabas skatus, lai uzsvērtu svarīgāko. Filmā bieži vien varēja dzirdēt mūziku dramatiskai vai emocionālai, kas bija saistīta ar dažādu situāciju norisēm. Filmā arī bija ievērojamas klusuma pauzes, kas tika izmantotas, lai rādītu dramatismu un skatītāji varētu iejusties varoņu lomā. Varēja dzirdēt fona trokšņus, kas pastiprināja noskaņu, piemēram, pūļa kliegumus. Filmā bieži vien varēja dzirdēt publicistisko valodas stilu, jo galvenie varoņi uzstājās ar runām un aizstāvēja savus viedokļus.

Denita Kuzņecova: 1. Filma sākas ar drūmu ainu, kur skatītājs redz galvenos varoņus neomulīga dzīvokļa sienās, kuri cenšas izsisties no ikdienas rutīnas, radot sev košu un noslēgtu atmosfēru, pavadot laiku divatā.

2. Galvenais varonis izvirza jautājumu par visu skaisto, un sieviete jautā par to, kas skaists ir viņā. Iespējams tas norāda uz viņu dziļo sapratni starp cilvēkiem, un sievietes vēlmi būt atzītai.

3. Filmā bija sastopama poļu valoda, kas darbojas šeit ne tikai kā saziņas līdzeklis, bet arī norāda galvenās varones Alīcijas piederību pie poļu tautas, kas pamato viņas darbības filmā. Poļu valoda šeit kalpo kā tilts starp pagātņi un nākotni, kas sagaidīs viņu turpmāk.

4. Dialogi filmā ir spēcīgi un atklāj visu varoņu iekšējo cīņu un vēlmi pēc brīvības, radot sajūtu aizdomāties skatītājos. Piemēram, brīdī, kad Alīcija apsprieda aizdomīgo vīra darbību ar savu draugu.

5. Filmā tiek izmantota padomju simbolika, kas norāda uz laiku, kurā notiek darbība, piemēram, uzraksti uz veikaliem, dokumentu valoda, plakāti.

6. Filmas beigās tika ievietoti vēsturiskie kadri no Itas Kozakevičas runas, kas ietvēra sevī metaforas, piemēram, “ceļš uz brīvību”, kas papildus radīja filmai un stāstam dziļumu.

7. Visa filma var tikt interpretēta kā alegorija par viena cilvēka cīņu pret režīmu un sabiedrības normām un viņas iekšējo vēlmi pēc brīvības.

Elizabete Vorobjova: Filmā tika izmantotas trīs dažādas valodas: krievu, latviešu un poļu. Es uzskatu, ka filmā nebija spilgti izcelti izmantotie tēlainie līdzekļi, un uzmanība bija vērsta ne uz to, bet uz sižetu, kas ir daudz svarīgāk. Aktieri sarunājas kā parasti tas notiek ikdienā.

Baiba Juškeviča: Filma "Mana brīvība" man ļoti patika un aizrāva. Runājot par valodas līdzekļiem, es pamanīju un saklausīju pauzes, kuras varēja uztvert filmas laikā. Manuprāt,

pauzes izmanto, lai radītu emocionālo ietekmi uz skatītāju, ko arī sanāca izdarīt šajā filmā. Filmā tika lietotas divas valodas, latviešu un poļu. Kā arī es sadzirdēju senus vārdus (padomju), tādus vārdus, kurus ikdienā lieto reti. Mūzikai ir liela loma, jo tā palīdz skatītājam izjust dziļāk visu, kas notiek. Varu pateikt, ka bija interesanti, jo tajā ir vēsturiskie materiāli, fakti. Filma vizuāli izskatās labi, un arī izvēlētie kostīmi un kadri, kas radīja sajūtu par 80.-90. gadiem Atmodas laikā. Man patika, ka filmā bija gan vēsturiskie fakti, gan biogrāfiskie par pašu sievieti. Kopumā, es uzskatu, ka šo filmu bija vērts noskatīties.

Renāts Kondrovs: 1. Kinodarbs "Mana brīvība" daudzas emocijas izsaka ne tikai izmantojot vārdus, aktieru rīcības, bet arī teatrālās pauzes, kuras ļauj izjust dažādas tēlu emocijas, piemēram, samulsumu, neapmierinātību, apstulbumu.

2. Filma palīdz iejusties deviņdesmito gadu sākuma atmosfērā, pateicoties tā laika sadzīves atribūtiem. Vecās kameras, avīzes, cigaretes "KOSMOSS", dzīvoķļi, kas atgādina par tā laika sadzīvi.

3. Kinomākslā kaut ko izteikt palīdz arī filmēšanas īpašības, piemēram, rakurss, kā kadrā tiek parādīti galvenie varoņi.

4. Gaisma. Gaisma ir viens no līdzekļiem kā akcentēt skatītāja uzmanību uz svarīgām (vai arī novērst uzmanību) sižeta iezīmēm vai darbībām. Spēle ar gaismu, galvenā varoņa izgaismošana piesaista skatītāja uzmanību objekta rīcībām, darbībām. Gaisma var radīt gan uztraukumu, gan nomierināt.

5. Filmā "Mana brīvība" tiek pielietota arī kinomākslas klasiskais paņēmieni, izteikt domas, sajūtas tieši tās parādot, bet neizmantojot vārdus, kas skaidrotu notiekošo. Var minēt filmas fragmentu, kur apcietinātai poļu balerīnai tiek parādīta viņas jaundzimušā bērna fotogrāfija kā rezultātā balerīna sāk raudāt, kas cilvēkam pašā tiešākā veidā, neizmantojot vārdus, bet gan emociju valodu, vēsta par tēla pārdzīvotām emocijām.

Ritvars Berns: Šajā filmā man visvairāk palīdzēja iejusties aktieru tērpi, kuri atbilda tā laika stilam, kā arī veikalu un iestāžu nosaukumi, kas bija rakstīti krievu valodā. Aktieri arī runāja dažādās valodās kā latviešu, krievu un poļu valodā. Es pamanīju, ka ainās, kurās bija kāds nelabvēlīgs notikums, aktieri biežāk ieturēja pauzes starp vārdiem, teikumiem. Aktieru teiktajā varēja izcili dzirdēt sajūsmu un nožēlu konkrētās ainās, kas padarīja klausīšanos daudz interesantāku. Skaņas efekti arī bija iespaidīgi, kad filmā noskanēja kāds bļāviens vai sprādziens, varēja pamanīt, kā daudzi skatītāji satrūkās.

Informāciju apkopoja 11. kl. audzinātāja S. Volāne